

Το έλατο που ταξίδευε

Είμαι ένα έλατο.

Κι όπως γνωρίζετε τα έλατα δεν ταξιδεύουν, όμως όταν ήμουν μικρό βλαστάρι, μαζί με τον Άγιο Βασίλη γυρίζαμε όλο τον κόσμο .

Μία νύχτα, ενώ βρισκόμασταν στο έλκηθρο και μοιράζαμε δώρα, ο Άγιος Βασίλης είπε:

<<Μια χώρα μας μένει ακόμα και τελειώσαμε>>.

Αυτή η χώρα ήταν η Συρία. Δεν είχα ξαναδεί ποτέ μου αυτή τη χώρα και νόμιζα ότι θα ήταν σαν το Ντουμπάι ή σαν τη Νέα Υόρκη, με μαγαζιά, πάρκα, ωραία, μεγάλα, πολυτελή σπίτια και ανθρώπους να τριγυρνούν χαρούμενοι στους δρόμους.

Όμως όταν φτάσαμε αντίκρισα έναν τόπο κατεστραμμένο όπου η λύπη καθρεφτιζόταν πάνω του και αντί να βλέπω τριγύρω μου ανθρώπους χαρούμενους, έβλεπα ανθρώπους πεινασμένους, διψασμένους και άρρωστους να τριγυρνούν ψάχνοντας έστω λίγο νερό .

Έτσι αποφάσισα να ριζώσω εκεί πιστεύοντας πως με κάποιον τρόπο θα μπορούσα να βοηθήσω .

Την επόμενη μέρα πλήθος ανθρώπων είχε μαζευτεί γύρω μου και όλοι τους με κοιτούσαν σαν να μην είχαν ξαναδεί έλατο στη ζωή τους.

Εκείνη τη στιγμή, τα κλαδιά μου άρχισαν να γεμίζουν ρούχα, φάρμακα και τρόφιμα.

Μέχρι να πεις <<Τρίγωνα Κάλαντα>>..... ΟΛΑ ΕΙΧΑΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ !!!!

Κι αυτό επαναλαμβανόταν κάθε μέρα .

Έτσι, οι άνθρωποι στη Συρία είχαν λάβει το καλύτερο δώρο της ζωής τους .

ΤΕΛΟΣ

ΝΙΚΟΛΙΝΑ ΓΚΑΤΣΗ Α1